

DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPGERICHT IN 1896 —

Het is verkieslijker uwe kinderen wel onderwezen te zien dan rijk, want de hoop der verstandigen is beter dan de rijkdommen der onwetenden.

Epictetus.

15 AUGUSTUS 1931

No. 16

36e JAARGANG

GROETEN VAN HET JEUGDWERK PRESIDENTSCHAP.

Salt Lake City, Utah. U.S.A.

31 Juli 1931.

*Aan de Zendelingen, Heiligen en Vrienden
in de Nederlandsche Zending.*

Als algemeene leidsters van de Jeugdwerk Vereeniging achten wij het een groote eer dat de *Ster* dit bijzondere Jeugdwerk-nummer uitgeeft. Wij rekenen het ons een buitengewoon voorrecht, langs dezen weg rechtstreeksch tot onze Hollandsche vrienden te kunnen spreken.

De indrukken der kinderjaren worden nooit vergeten. *) De meeste karakters worden gevormd of bedorven in de jeugdperiode. Goedgetrainde kinderjaren zijn waarschijnlijk de beste grondslag van een beter en gezonder volksleven. Zoo dus deze jonge levens geleid kunnen worden tot een waarheidsbegrijpen en -waardeeren, dan kunnen de resultaten van het Jeugdwerk niet overschat worden.

De Jeugdwerk-beweging in de zendingsvelden wordt meer en meer een groot hulpmiddel tot het winnen van vrienden en onderzoekers van het Evangelie van Christus. Het Jeugdwerk is thans een factor ten goede in het leven van jonge kinderen waar ook Laterdaagsche heiligen wonen.

Wij feliciteeren de Nederlandsche Zending met het succes alreeds in haar Jeugdwerk behaald. Wij vertrouwen dat wij en onze

*) Virginia Loveling zegt het zoo mooi:

Wat in de kinderjaren
Het harte boeit en tooit,
Blijft eeuwig in 't geheugen,
En men vergeet het nooit.

(Vertaler.)

medewerksters en medewerkers van het Algemeen Bestuur in staat mogen zijn, wegen en middelen aan de hand te doen ter verspreiding van het Evangelie van Jezus Christus, door de kinderen te onderwijzen en te leiden, tijdens hun „vorm“-jaren, bij hun spel, hun studie en hun aanbedding. Het groote doel van het Jeugdwerk is: in het kinderleven van de Kerk en van de wereld te doen ontstaan het verlangen naar een gezond lichaam en een gezonden geest, een hoopvol uitzicht, een blij humeur en een onwankelbaar geloof in de grootste materieele belofte van het Evangelie: een vernieuwde en betere wereld.

Met de beste wenschen aan al onze vrienden en met een bede dat de geest en zegeningen welke Jeugdwerk-dienst en -streven onder liefelijk-reine kinderen vergezellen, de uwe moge zijn,

Uw zusters in het Evangelie :

May Anderson.

Isabelle S. Ross.

Edna H. Thomas.

Algemeen Presidentschap van de Jeugdwerk-Vereeniging.

DE ZEEMEEUWMEISJES.

Wij zijn Zions Zeemeeuwmeisjes
 Met ons doelwit, hoog en hecht ;
 Wapendraagsters, kloek en vaardig,
 In den strijd voor 't goede recht.
 Plichtsgetrouw, met rappe handen,
 Gaan wij 't pad van dienstbetoon ;
 En wij doen ons werk met liefde —
 Liefde spant de kroon.

Wij verheffen onze vaandels
 Van wat goed is, waar en mooi :
 Hooge levensidealen
 Achten w' onzen besten tooi.
 En waar wij onszelven sieren,
 Sieren wij meteen de Kerk ;
 Heel eenvoudig, als de meeuwen,
 Maar ook stoer en sterk.

Wij beminnen bosch en heide,
 Waterplas en vruchtbaar land,
 Minnen ook de blonde duinen
 En het mooie, vlakke strand.
 Zoeken andren in den vreemde
 Rustloos naar 't uitheemsche schoon,
 Ons is 't vaderland het dierbaarst —
 Neêrland spant de kroon.

JEUGDWERK IN DE NEDERLANDSCHE ZENDING,

door Jopie A. Riet.

Met genoegen neem ik de mij gegeven gelegenheid waar, iets omtrent ons „Jeugdwerk” te schrijven en in korte trekken uiteen te zetten, wat het ten doel heeft, en waarom het in onze Zending van groot nut kan zijn.

Onder „Jeugdwerk” wordt verstaan het „Zeemeeuw”- en „Blauwvogelwerk” en het klaswerk voor de kinderen tusschen den leeftijd van 5—10 jaar. Wat dit werk behelst? Het is zeer waarschijnlijk, dat door velen der Ster-lezers deze vraag zal worden gesteld en niet ten onrechte. Door menigeen zou met betrekking tot Bijenkorfmeisjes en M.-Mannen een volledig antwoord kunnen worden gegeven, aangezien deze onderafdeelingen der Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging reeds enkele jaren geleden werden opgericht en sindsdien op velerlei wijzen hebben aangetoond, in hoeverre zij door het nakomen der hun gegeven lessen en raadgevingen vooruitgang hebben

Jopie Riet.

gemaakt en zich veelzijdig ontwikkeld.

Het Zeemeeuw-werk heeft een nog niet zoo'n hooge vlucht genomen, doch zal ongetwijfeld met de medewerking van de meisjes zoowel als van de ouderen daartoe in de toekomst in staat zijn. Een tweetal jaren geleden werd het door de Zendings-Bijenhoudster wenschelijk geacht, eveneens den jongeren meisjes de gelegenheid te geven, zichzelf veelzijdig te ontwikkelen, door haar, gelijk dit in Zion reeds lang het geval was, in de „Zeemeeuw”-groep onder te brengen.

Allen, die zich de geschiedenis van de moeitevolle tochten der Pioniers naar het Rotsgebergte herinneren, zullen eveneens terugdenken aan de wanhoop, welke deze trouwe Heiligen nabij waren, toen zij na al hun werken en zwoegen het eerste opkomende graan door de sprinkhanen bedreigd zagen. Vol geloof en vertrouwen vroegen zij den Hemelvader om uitkomst in hun kommer, en hun geloofsgebeden bleven niet onverhoord. In antwoord op hun smeekbeden zond de Heere hun de Zeemeeuw, die hen op merkwaardige wijze van hun vreeselijke plaag verlost.

Het kiezen van dezen vogel, als hun symbool, drukt reeds het verlangen der meisjes uit, de menschheid hun diensten te geven, waar deze ook noodig mochten zijn. „Zooals de Zeemeeuw, in antwoord op het geloofsgebed der Mormoonsche Pioniers van den Hemel gezonden, ten hemel steeg, om haar edele dienstvlucht te beginnen, bereidt het Zeemeeuwmeisje zich voor op grooteren

dienst". Dit geeft reeds zeer duidelijk het doel van het Zeemeeuw-werk weer, n.l. de meisjes te doen inzien, dat zij door gewilligen dienst ware vreugde deelachtig kunnen worden, en meer levensgeluk genieten.

Teneinde het meisje tot deze dienstbaarheid voor te bereiden, wordt zij in de gelegenheid gesteld, in verschillende arbeidsvelden „vluchten" te volbrengen, n.l. in het veld van Godsdienst, Kennis, Huishoudelijk Werk, Gezondheid, Handwerk enz.

Door het verrichten van verschillende aangegeven werkzaamheden in genoemde velden wordt zij in staat gesteld, zichzelf te ontwikkelen in het Evangelie en eveneens op ander gebied, zichzelf te bekwamen, anderen van dienst te zijn, haar gezondheid te bewaken en te waardeeren als een groote van God ontvangen gave, en door haar gedrag en voorbeeld anderen de noodzakelijkheid en waarde hiervan te doen inzien.

Eveneens zal de haar gegeven Zeemeeuw-wet haar iederen dag er weder aan herinneren, wat haar plichten zijn tegenover haar God, haar land, haar Kerk, haar tehuis, haar vriendinnen, haar school en haar Vereeniging. Deze wet leert haar :

1e. dat „een vriendelijk gezicht overal licht geeft" en door een glimlach anderen zich gelukkig zullen gevoelen ;

2e. dat vriendelijkheid en wellevendheid eigenschappen zijn, binnen ieders bereik, en meer welkom dan schoonheid, verstand en weelde ;

3e. dat zij door waarheidsliefde zichzelf kan vertrouwen en eveneens het vertrouwen van alle menschen kan genieten ;

4e. dat zij door plichtsgetrouwheid anderen tot voorbeeld zal kunnen zijn en in staat zal wezen meer overeenkomstig Gods geboden te leven ;

5e. dat zij door reinheid van gedachten, zoowel als woorden en daden in Gods tegenwoordigheid zal mogen terugkeeren, want de Heiland zeide eenmaal : „Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien" ;

6e. dat gezondheid meer waard is dan rijkdom ; dat men wel zonder weelde gelukkig kan zijn, doch niet zonder gezondheid ; dat zij door het bewaken van haar gezondheid in staat zal zijn, goede en mooie daden te verrichten ;

7e. dat dienstbaarheid de weg tot grootheid is, en wáár geluk slechts langs denzelfden weg bereikt kan worden ;

8e. dat „Kennis is zaligheid" en dat wetenschap een der weinige schatten is, welke men mede kan nemen, wanneer men deze wereld verlaat ;

9e. dat gehoorzaamheid een bekwaamheidsproef is ; dat een der grootste belooningen is het in harmonie zijn met haar omgeving ;

10e. dat het stellen van haar vertrouwen op den Heere haar de gelukkigste aller schepselen maakt ; dat onze Hemelsche Vader al Zijn kinderen liefheeft en hen allen wil helpen en beschermen.

Een Zeemeeuw-meisje, dat steeds haar motto: „Dien met blijdschap” voor oogen houdt en dienovereenkomstig tracht te lezen, zal ongetwijfeld haar pogingen, om anderen te helpen en haar Evangelie door daden uit te leven, met succes bekroond zien.

Het bovenstaande geeft slechts in korte trekken weer wat het Zeemeeuw-werk beoogt en wat onzen jongeren meisjes in de Kerk en eveneens daarbuiten onderwezen wordt met betrekking tot de leeringen van onzen Zaligmaker.

Den tamelijk korten bestaanstijd in aanmerking genomen, kan hier wel worden gezegd, dat dit werk in het Zendingsveld vooruitgang heeft gemaakt. Met een klas van tien meisjes werd dit werk ingeleid en thans is in bijna iedere gemeente der Zending een Zeemeeuwgroep georganiseerd. Dit neemt evenwel niet weg, dat nog heel wat meer tot stand kan worden gebracht, teneinde onze meisjes in de Kerk bijeen te houden en ze op te leiden voor de groote taak, welke van alle leden verwacht wordt. Het kan niet anders, of een goed Zeemeeuw-meisje zal na haar werk in die organisatie tot een nijvere „Bij” kunnen worden opgeleid.

Naast de Zeemeeuw-tjes hebben wij nog een andere zwerm „vogeltjes”, wien eveneens door lessen en practisch onderricht geleerd wordt, talenten en eigenschappen, in aanleg aanwezig, te ontwikkelen en ten nutte van anderen en zichzelf aan te wenden. Wij doelen hier op de „Blauwvogeltjes”, de meisjes van 10 en 11 jaar. Reeds ruim een jaar zijn in verschillende vertakkingen der Zending deze meisjes in een groepje tezamen gebracht, en worden haar voorbereidende lessen gegeven voor het haar te wachten staande werk in de „Zeemeeuw”-groep.

Deze meisjes, die het „Blauwvogeltje” tot haar symbool hebben, trachten door het naleven van haar motto: „De wereld vraagt blijdschapstichtsters” andere menschen gelukkig te stemmen door het bewijzen van kleine diensten en, waar zij kunnen, licht en vreugde te verspreiden. Zij gevoelen, dat zij, hoewel nog jong, toch kunnen bijdragen tot het werk der grooteren en ouderen. De naam „Blauw”-vogeltje is voor haar het teeken van trouw. Zij trachten getrouwheid te betoonen tegenover God, Kerk en ouders, en de haar opgedragen werkjes zoo goed mogelijk te volbrengen.

Gedurende Zijne omwandeling op aarde heeft de Heiland duidelijk gemaakt, wie het koninkrijk van God zouden kunnen ingaan. In antwoord op de vele vragen, welke Hem werden gesteld omtrent den meeste in het Koninkrijk der hemelen, nam de Meester een der aanwezige kinderen tot Zich en gaf allen omstanders een zeer groote les:

»Voorwaar zeg ik U: Indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.

»Zoo wie zichzelf zal vernederen gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het koninkrijk der hemelen.

»En wie zoodanig een kindeken ontvangt in Mijnen naam, die ontvangt Mij«.

Welk een beschamend antwoord voor velen Zijner toehoorders, waaronder zich eveneens Farizeën en andere schriftgeleerden bevonden, zelfgerechtigde herders der menschheid, trotsch en opgeblazen vanwege hun waanwijsheid. Het feit, dat de Heiland een kind als voorbeeld tot Zich nam, moet hen ongetwijfeld wel tot nadenken gebracht hebben.

Want wat is meer ontvankelijk voor liefde en waarheid dan een eenvoudig, nederig kinderhartje? Heeft de Heere zelf niet vaak kinderen gebruikt als instrumenten tot het doen voortgaan van Zijn werk. Laat ons voor een oogenblik in onze gedachten terugbrengen de geschiedenis van Samuel, die reeds als kind voor de dingen Gods werd voorbereid en opgeleid, en later een groot profet des Heeren werd. Eveneens werd onze profet in deze tijdsbedeeling reeds in zijn jeugd voorbereid tot het groote werk, waarvan wij thans de vruchten moge smaken. Juist door hun kinderlijken eenvoud was de Heere in staat bij hen een groot vertrouwen in Hem te doen ontwaken en hen te doen inzien, dat zij met Zijn hulp de hun opgedragen plichten ten uitvoer zouden kunnen brengen.

In het licht van deze waarheden zal het voor allen zeer duidelijk worden, dat ook hier met betrekking tot de kinderen een ruim arbeidsveld open ligt. In Amerika zijn eveneens voor de kinderen onder den leeftijd van 10 jaar klassen, waarin zij naast het onderrecht in de Evangeliebeginselen op zeer eenvoudige kinderlijke wijze gelegenheid krijgen tot het verrichten van andere liefkoosde werkjes.

Een ieder, die het voorrecht heeft gehad, met kinderen om te gaan en hen te hebben mogen onderwijzen, zal moeten erkennen, dat van de eenvoudigheid van een kind zeer veel te leren is. Hoe vaak zijn door hun heldere gezichtspunten enkele dingen, welke voordien niet duidelijk waren, voor ons klaarder geworden. De oprechtheid en afhankelijkheid van een kind zijn de grootste belooningen, welke een leeraar zich kan indenken. Ofschoon het misschien vreemd mag klinken: de ontwikkeling van een kind beteekent voor den leeraar wederzijdsche ontwikkeling. Men denke aan het bekende woord van een grooten wijsgeer: „Veel heb ik geleerd van mijn onderwijzers, meer nog van mijn medescholieren, maar het allermeest van mijn leerlingen”.

Hoe vaak denkt een oudere met plezier terug aan den tijd, toen hij aan moeders knie gebedjes leerde opzeggen, verhalen van Jezus hoorde vertellen, versjes leerde zingen en hoeveel grooten zijn nu nog in staat rijmpjes op te zeggen, reeds heel jong in de kleuterklassen geleerd! — Deze dingen kunnen niet anders dan een aansporing zijn, den kleinen dit alles te leeren.

Naast de Zondagsschool zal slechts enkele uurtjes per week den kinderen gelegenheid worden gegeven tot kinderlijke toewijding en hun manieren aangewezen, gedurende de week den vrijen tijd nuttig te besteden. De tijden in aanmerking genomen, zal men moeten toegeven, dat zulke klassen voor de kinderen niet anders dan van groot nut kunnen zijn, niet alleen voor kindertjes van leden, doch eveneens voor de kleineren buiten onze Kerk.

Vreemde kindertjes, die de klassen bezoeken, zullen hetgeen zij gehoord hebben, aan hun ouders vertellen, en zijn zodoende kleine instrumenten, om het Evangelie uit te dragen aan de wereld. Waar zeer bekwame sprekers somtijds falen, zal een eenvoudig woord uit een kindermond zeer vaak bij de ouderen de gevoelige snaar treffen. Het klaswerk voor de kleineren zal dienen ter uitbreiding van het Evangelie en tot ontwikkeling van allen.

Het biedt eveneens den Bijenkorfmeisjes, Zeemeeuw-tjes en Blauwvogeltjes een gelegenheid, de kinderen te helpen met hun huiswerkjes, en door dit te doen, kunnen zij dus zelf hun cellen vullen of de hun opgedragen werkzaamheden ten uitvoer brengen, en komt dit aldus eigen ontwikkeling ten goede. Hier kan het Bijenkorf- en Zeemeeuw-werk toonen wat het nastreeft.

Wij doen hierbij een beroep op Uw aller medewerking; zijn ervan overtuigd, dat U de noodzakelijkheid van het „Jeugdwerk” in deze Zending voor de kinderen van leden en buitenstaanders ten volle zult kunnen onderschrijven en Uwe ondersteuning geven, het in die richting te leiden, dat daardoor de Boodschap nog zal kunnen worden uitgedragen tot degenen, die nog niet bevoorrecht zijn, onder de klanken van het Evangelie te leven. In ons aller streven, het Evangelie van den Zaligmaker aan anderen bekend te maken, zullen wij niet alleen staan: wanneer onze menselijke kracht niet toereikend is, zal hemelhelp ons niet onthouden worden.

Moogt U allen in die richting Uw deel bijdragen tot het doen voortrollen van Gods werk, door Uw kinderen te laten deelnemen aan het „Jeugdwerk”, hetwelk openstaat voor kinderen van 5 tot en met 13 jaar, en hen aan te sporen, hun kameraadjes eveneens daarvan te laten genieten.

BLAUWVOGELTJESLIED.

Blauwvogeltje, mooi diertje, hoe zwierig is je vlucht,
 Waar komt je blauwe tint vandaan, uit regenboog of lucht?
 Je kwetren is zoo vroolijk, je vederdos zoo mooi,
 Je bent van God gezonden, je streelt ons met je tooi.

Blauwvogeltje, mooi diertje, de kindren wachten jou,
 Ze weten: je komt nooit te laat, je blauw beteekent trouw.
 Je bent een voorjaarsbode, en altoos ben j' op tijd,
 Je stem, van God geschonken, klinkt immer zoo verblijd.

(Uit het Amerikaansch).

K.

DIENT MET BLIJDSCHAP.

(Blauwvogeltjesliedje).

„Oh, meisje, met uw blijden lach en kleur als melk en bloed,
 Hoe brengt g' uw kostb're uren door, vertel mij, wat gij doet.”
 Het meisje zwaaide quitig met haar mooie krullekop:
 „Ik wasch en droog de borden af, ruim alles netjes op;

*Koor: Wij onverpoosd mijn glimlach bloost
 Van warmen zonnegloed.*

'k Maak bedden op, ik veeg den vloer, ik houd de baby zoet,
 En ga fluks naar den winkelier als er wat wezen moet.
 En wjl ik luchtkasteelen bouw, mij sticht een droompaleis,
 Werk ik, zooveel ik werken kan, aan 't aardsche paradijs.

*Koor: Wij onverpoosd mijn glimlach bloost
 Van warmen zonnegloed.”*

(Uit het Amerikaansch).

K.

JEUGDWERK-RIJMPJES.

Zoekt gij wat het hart verheugt,
 'k Zal u zeggen hoe ge 't vindt:
 Deel met anderen uw vreugd —
 Blijdschap is een tweelingskind!

Wat eens Salomo verlangde, dat verlang ik evenzeer:
 Moet ik ook al 't andre derven, geef mij hemelwijsheid, Heer.

Zeemeeuw, o zeemeeuw, spreid uit je vleugelpaar,
 Kwijn niet in schaduw, maar zoek het zonlicht klaar.
 Wij zullen altoos bewondrend zien naar jou,
 Zeemeeuw, o zeemeeuw, wij blijven je trouw.

(Uit het Amerikaansch).

K.

OVERLEDEN.

ROGHAAR. Uit Ogdén, Utah, bereikte ons de droevige tijding dat aldaar op 28 Juli j.l. overleden is Ouderling Lucas Roghaar, de vader van onzen zending Andrew P. Roghaar. Ouderling Lucas Roghaar heeft jaren geleden hier te lande een zending volbracht, waarvan hij in September 1903 eervol ontslagen werd. Sindsdien is hij steeds ijverig werkzaam geweest in allerlei kerkelijke bezigheden in de plaats zijner inwoning. Het feit dat ook zijn zoon in zijn eigen zendingsveld mocht arbeiden is ongetwijfeld hem een troost en blijdschap geweest in zijn laatste levensdagen.

SPAANS. Te 'sGravenhage is op 5 Augustus 1931 overleden Anna Wilhelmina Spaans geb. van Nieuwland, dochter van Maarten van Nieuwland en Cornelia Fijnard, geboren 6 April 1859 te Rotterdam, gedoopt 26 Februari 1910 door Ouderling John J. Millard en bevestigd door Ouderling Ellis A. Henniger.

Uit de kinderkamer wordt de wereld geregeerd.

A. Tholuck.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCH HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: GEORGE RYTTING

VAN DE REDACTIE.

Groepsactiviteit voor kinderen.

Kinderen vormen graag groepjes voor werk en spel. Het kind dat alleen speelt is een uitzondering op den regel. De groepsgeest beheerscht den jongen. In zekere mate geldt dit eveneens voor meisjes.

De Kerk, dezen nood van het kinderleven beseffend, heeft het Jeugdwerk ondernomen en groepen gevormd, die de ontwikkeling der kinderen van elken leeftijd mogelijk maken. De werkzaamheden van deze groepen strekken zich uit over het leven van het kind tijdens de heele week: tehuis, op school, bij zijn spel. Hij zal zich immer de Jeugdwerk-voorschriften bewust moeten zijn: dat zij *nageleefd* dienen te worden en niet alleen maar geleerd in de uren van de Jeugdwerkbijeenkomst. Daarom worden de groepen, de kinderclubjes gevormd.

Waar onze Zending over slechts kleine groepjes beschikt, dient geen uitgebreid groepsstelsel ondernomen te worden. Evenwel dient er, bij toename in grootte, een gedeeltelijke verdeling in klassen gemaakt te worden, wat het uitvoeren van het programma gemakkelijker zal maken.

Naast de onderverdelingen, die in onze Zending reeds gemaakt zijn: de „Blauwvogeltjes” en „Zeemeewtjes”, zal er een begin gemaakt worden met het klaswerk der jongeren (van 5—10 jaar): „Zions Jongens en Zions Meisjes”.

Het voornaamste streven van dit klaswerk is te gemoet te komen aan wat het kind lichamelijk, geestelijk en in het omgangseven noodig heeft: stof te verschaffen, die aan zijn speel- en werkdrang zal voldoen.

Kinderen van dezen leeftijd hebben een rijke verbeelding en een nauwkeurig waarnemingsvermogen. Wat zij noodig hebben is derhalve die soort van activiteit welke daaraan tegemoet komt. Het kind *hoort* niet alleen de gegeven leswaarheid, maar *ziet* haar, *voelt* haar, *gelooft* haar en *werkt* haar uit. Zulke lessen worden gegeven door vertellingen, handenbezigheid, tooneelspel of vrij spel. Zij leeren eenvoudige gebedjes, muziek, rhytmisch en geheugenwerk, waaraan zij zelf deelnemen. De stof is welbekend; elk kind is er vertrouwd mee. Men bedenke dat het karakter gevormd wordt door oefening: door het naleven van goede principes.

De volgende „drangen” van deze groep worden erkend en bevredigd :

De fysieke drang : Spel waarbij de grootere spieren in beweging komen, eenvoudig, gemakkelijk te leeren en uit te voeren.

De rhytmische drang : Muziek, zangspel en dans, kringspelletjes, zangtooneelstukjes, kinderversjes met dans, eenvoudig kinderorkest, rhytmische spelen enz.

De bouw- of scheppingsdrang : Zandspel, bouwblokken, boetsereen, teekenen, schilderen, houtsnijwerk, plaatjesstudie, tuintjesaanleg enz.

De verkenningsdrang : Bezoek aan den dierentuin, aan parken, winkels, de brandweer, de duinen enz.

De dramatische drang : Speel-tooneeltje, het nadoen van bedrijfs-werkzaamheden, liederen „opvoeren” en heel eenvoudige tooneelstukjes.

De taaldrang : Vertellen, verhaaltjes lezen, gedichten van buiten leeren enz.

De omgangsdrang : Picnics, verjaardagen, feestdagen, kinderfeestjes enz.

Te bestemder tijd zal de leidster van het Zendingsjeugdwerk, zuster Jopie A. Riet, de plannen voor een en ander uitzenden.

K

DE PADVINDER.

De Kerk moedigt het Padvinderswerk aan. In haar meer bevolkte nederzettingen worden de Padvinders-organisaties onder de besten ter wereld gerekend. Het Padvinderswerk legt beslag op de jongens als zij twaalf jaar oud zijn — een leeftijd waarop het karakter nog kneedbaar is en gevormd wordt — en helpt hen hun karakter te bouwen en ze voor te bereiden voor een nuttig leven. In dit werk kunnen alle werkzaamheden samensmelten die den jongen tot een edel mensch kunnen doen ontplooiën.

Een jongen van den Padvindersleeftijd is energiek, waarom het padvinderswerk uit dingen bestaat die de jongens graag doen, en bezigheid verschaft die een kolfje is naar de hand van krachtige geesten en lichamen. Het verschaft oefening in praktische zaken, zooals het redden van drenkelingen, eerste hulp bij ongelukken, houtsnijkunst en kampeerkunst, en leert zodoende den jongens zich goed te kunnen redden. Het ontwikkelt initiatief. Een Padvinder is graag buitenshuis, waardeert de volle, vrije Natuur. Dieren, vogels, bloemen, boomen en bosch en veld interesseeren hem. Al die onderscheiden oefeningen in het spel van verkennen helpen hem een geschikte levenstaak te vinden.

Het padvindersleven verschaft den jongens een gepaste omgeving. Lichamelijke en zedelijke reinheid, een sfeer van opgewekte blijmoedigheid en bereidvaardigheid zijn de grondslagen van dit

werk. De leider moet een man van goed karakter zijn, en door zijn omgang met hem ontvangt een jongen weldadige leiding en onderricht. Zijn makkers zijn bezig aan dezelfde taak en onderzelden invloed. Hooge leefregels worden voorop gezet, en allen trachten het nagestreefde doel te bereiken. Deze vriendelijke geest van wedijver ontwikkelt de talenten van den jongen in de hoogste mate. De meest vooruitstrevenden worden zelf later leiders onder de padvinders en in het gewone leven.

Het padvindersleven toch brengt in den jongen eigenschappen tot ontwikkeling, die hem in het maatschappelijk leven overal te pas komen, eigenschappen, die tot welslagen in het leven voeren. Hij leert de onderliggende beginselen van landsbestuur, leert respect te hebben voor de rechten van anderen, leert burgertrouw en partij te kiezen voor wat recht is. Hij leert zijn medemenschen en de maatschappij te dienen, en komt tot de ontdekking dat het ware levensgeluk door dienstbetoon verkregen wordt.

Eerbied voor God is een uitblinkend beginsel van de padvinderswet. De jongen wordt geruggesteund in zijn streven, in volle harmonie te wezen met zijn kerk. Het doel des levens wordt klaarder. Hij beseft dat al wat goed is en wáar een onderdeel van den godsdienst is. Deze eerbied voor de Godheid is de grondslag van de padvinderij en alles leidt daarheen.

Dit is slechts een korte opsomming van de voordeelen van de padvindersbeweging. Bij tallooze duizenden der jongeren heeft zij ontwikkeld de in aanleg aanwezige eigenschappen. De Padvindersgroepen onder de Laterdaagsche Heiligen in Europa doen voortreffelijk werk.

Mill. Star.

DE ZOUTMEERMEEUWEN.

(Een ware gebeurtenis uit Utah's pioniersdagen.)

't Viel voor in het Verre Westen
 Bij het groote Zoute Meer,
 Waar het voortrekkerspad zich zoo loom en mat
 Door de bergen wond weleer ;
 Toen men hier en daar in het Zoutdal
 Een dorp of een schuur zag staan.
 In het nieuwe land zaaide de emigrant
 Toen hoopvol zijn eerste graan.

Zijn lichaam — hoe stoer was 't en lenig !
 Zijn harte — hoe dapper het sloeg !
 Maar het dorre land, door de zon verbrand,
 Het gaf hem geen voedsel genoeg.
 Wat vreugd brachten de eerste sprieten !

Zijn nood toch klom toen op het hoogst :
 Wat daar zat in den grond was gespaard uit zijn mond,
 En zijn leven hing af van den oogst:

Toen kwam op een dag op die velden,
 Dat graanland van 't hong'rige volk,
 Als 'n Egyptische plaag een wolk naar omlaag,
 Een donkere en dreigende wolk.
 „De sprinkhanen !” riep men verbeisterd,
 „Dat is wel het bitterste wee :
 „Geen menschlijke kracht weerstaat hunne macht,
 „O, Oogstheer, verhoor onze beê !”

Daar knielden ze neer in de voren,
 De vader, de moeder en 't kroost,
 En een stokoude grijs bad volgenderwijs,
 De handen ten hemel, om troost :
 „O, Gij die in 't grijze verleden
 „Met manna Uw volk hebt gevoed,
 „En die kwakkels hun zondt in den avondstond,
 „Uw macht is zoo groot en zoo goed !”
 „En evenals G' eenmaal de raven
 „Liet voeden Uw dienstknecht in nood,
 „Laat zóó 't Zoute Meer ons een Krith zijn, o Heer,
 „O, spaar ons ons dagelijksch brood !”
 En ziet ! daar kwam uit de verte
 Een andere wolk van het meer,
 Met machtig gedruisch van vleugelgeruisch,
 En streek daar op d' eerste wolk neer.

De sprinkhanen werden verslonden,
 Als spaanders bij hevigen brand.
 Dat meeuwenfestijn bleek een Godsspraak te zijn,
 Want het redde het korenland.
 Sinds worden in Utah de meeuwen
 Door 't nageslacht dankbaar geëerd :
 Geen mensch doet hen leed, want niemand vergeet
 De diensten door hen gepresteerd.

(Het Engelsch van Annie Fellows Johnston nagevolgd).

K.

PRIESTERSCHAPSVERGADERING.

Een misverstand heeft ons twee lessen tweemaal doen aankondigen. Die voor 4 Aug., de gelijkenis v. d. onrechtvaardigen rentmeester, was reeds opgegeven voor 14 Juli, terwijl die voor 18 Aug., de gelijkenis v. d. talenten, voor 21 Juli op het rooster stond.

Met September hopen wij de nieuwe leidraad gereed te hebben. Waar dit noodig mocht zijn, kunnen de volgende onderwerpen behandeld worden: Het offerlam, Jesaja 53. Als wolf en lam te zamen weiden. Jesaja 65: 17-25.

GODSDIENSTIGE OPVOEDING VAN KINDEREN.

(Uit een artikel van Geraldine Coster in »The Spectator«,
Londen, 21 Maart 1931)

Wat moet de godsdienst van een kind zijn? Een werkelijkheid voor gevoel en verstand, een inspiratie tot goeden arbeid, een stabiliseerend element in den chaos van het moderne leven. Er zijn kinderen voor wie de godsdienst veel meer kan beteekenen; maar als wij, opvoeders, bij de kinderen iets kunnen bereiken, dat de genoemde dingen nabij komt, dan hebben we al een zeer goeden grondslag gelegd.

De grootste moeilijkheid is, dat voor de meeste kinderen de godsdienst geworteld en gegrond is in een fantasie, welke diep in het onbewuste ligt, maar die ook een bijna-bewust of voorbewust element heeft. Zij woont in dezelfde afdeeling van het kinderlijk geestesleven als het sprookje, en verschilt daarvan alleen in zooverre, dat de godsdienst een zaak is van eerbied en niet voor de vroolijkheid dient. Evenmin als een kind het noodig vindt te vragen hoe Doornroosje honderd jaar kon slapen — het was immers een sprookjesslaap — evenmin verwacht het, dat de goddienstige verhalen in elk opzicht kloppen met wat het dagelijksche leven te zien geeft. De moraal van het Oude Testament schokt het kind niet en tegenstrijdigheden baren geen moeilijkheden. In een sprookje kan alles gebeuren bij tooverslag, in den bijbel kan alles gebeuren „door een wonder“.

Het is van groote beteekenis te trachten na te gaan, hoe deze fantasie-godsdienst zich ontwikkelt. Eenerzijds is het kind geheel afhankelijk van wat de volwassene belieft te vertellen, want zelf heeft het geen kennis van de feiten der uiterlijke wereld. Anderzijds heeft het een innerlijk gevoel van werkelijkheid, een direct begrip van de waarde en de beteekenis van het ongeziene en een iets, dat het waarschuwt, wanneer ouderen hem uit vrees iets voorliegen of draaien. Het is voor het kind iets natuurlijks, te gelooven in de waarde van symbolistische of magische daden en dit, tezamen met zijn gevoel voor de werkelijkheid van het ongeziene, vormt een deel van zijn geboorterecht, dat wij moeten gebruiken en niet vernietigen.

Maar de eenvoudige en kinderlijke zin voor waarheid wordt zeer spoedig bezoedeld door contact met de wereld der volwassenen. „Sprookjes zijn niet waar en niemand heeft gezegd, dat ze het wél waren.“ St. Nicolaas en de verzinsels over de geboorte van kinderen (thans gelukkig aan het uitsterven) gaan het kind bezwaren. Zijn innerlijke zin zegt: neen, maar de volwassene zegt hem: ja, en hij kan niet heelemaal gelooven dat zijn ouders liegen. Spoedig komt de tijd, dat het kind inziet, dat deze verhalen inderdaad verzinsels zijn en dat beteekent een belangrijk oogenblik in zijn ontwikkeling. Later beseft het, dat de verhalen uit het Oude Testament veel op sprookjes lijken, maar het voelt, dat het slecht

is om dat te zeggen. In dit stadium komen sommige kinderen door treurigheid en ontgoocheling er toe, eens voor al hun geloof in de werkelijkheid van het ongeziene weg te werpen, evenals hun vertrouwen in het oordeel hunner ouders. Maar anderen, waarschijnlijk de meesten, sluiten de problemen op in een apart hokje in hun geest en weigeren ze in verband te brengen met het gewone leven en de dagelijksche ervaring; met andere woorden, zij verbannen den godsdienst naar het rijk der fantasie.

Hierin hebben zij den vollen — schoon onbewusten — steun van de wereld der volwassenen, want men moet wel toegeven, dat het grootste deel van het Christendom der volwassenen ook pure fantasie is. Voor velen hunner is God een denkbeeldig wezen, dat als een vader of moeder beschermt, beloont en straft, terwijl de godsdienstige voorschriften blinde en bijgeloovige pogingen zijn om die machtige godheid vriendelijk te stemmen. Als de volwassene die barbaarsche opvatting van God en van de beteekenis der godsdienstige vereering aanvaardt, zal hij instinctmatig middelen vinden om lastige vragen van kinderen te beantwoorden. „De Heer uw God is een naijverig God” — dan kan niet waar zijn is 't wel, Pa? Wat beteekent dat? — „O, Ja, dat beteekent eigenlijk wat anders. In den Bijbel moet je dat zóó niet opvatten.” Een of twee van die antwoorden zijn vaak genoeg om bij een kind de overtuiging te sterken, dat het verkeerd en dwaas is te verwachten, dat de bijbel eenige beteekenis heeft voor het gewone leven. Over het algemeen wordt het dan „een wonder”.

De gebreken en ondoelmatigheid van de huidige godsdienstige opvoeding zijn voor ieder duidelijk. Maar kunnen we iets aan de hand doen om ouders en onderwijzers te helpen, den toestand te verbeteren?

De vraag is gesteld, of men kinderen van tien jaar met nut een godsdienstig dogma kan onderwijzen. Uit eigen ervaring kan ik slechts zeggen, dat de resultaten van ondeskundig onderwijs over die leerstellingen zeer treurig zijn. De vruchtbaarste bron van verwarring is de onhandige poging om het dogma der drieëenheid te onderwijzen, meer in het bijzonder met betrekking tot den persoon van Christus. Het kind kan tot op zekere hoogte begrijpen, dat Christus de Zoon van God is en de Volmaakte Mensch. Maar het denkbeeld, dat hij „gelijk is aan den Vader wat zijn goddelijkheid aangaat” ligt buiten zijn bevattingsvermogen. Het gevolg van onze pogingen om de kinderen dit te leeren is dat de kinderlijke opvatting van Christus volkomen gelijk wordt aan de heidensche opvatting van Mercurius en Zeus, die op magische wijze menschelijke vormen aannamen als zij daar lust in hadden en wonderen doende over de aarde gingen. Het kind dat de leerstelling hoort en natuurlijk verkeerd begrijpt, dat „Jezus Christus God is” verliest daardoor het grootste deel van de waarde, die het Evangelie-verhaal voor geest en gemoed heeft. Zoolang het

kind niet in staat is een minder concrete en primitieve beteekenis te hechten aan deze leerstellingen, is het dus beter het niet met dergelijke termen te bezwaren. Er zijn vele eenvoudige en eerlijke manieren om het kind te leeren wat Christus' heiligheid is, zonder die verwarring te veroorzaken.

Zoals de zaken thans staan, moet het godsdienstonderwijs voor kinderen wel bijna geheel gericht zijn op het wegnemen van verwarrende denkbeelden, met het doel het bijbelsch onderwijs in verband te brengen met de ervaring van elken dag. Daartoe moet de onderwijzer zelf een duidelijke opvatting hebben en eerlijk durven denken.

Veel kan voor de kinderen worden gedaan door gezond en praktisch onderwijs over den aard en de mogelijkheden van het gebed. Een kind „bidt” omdat het bang is, of omdat het de godheid wil verzoenen, of omdat zijn ouders hebben gezegd, dat het tot zijn dagelijksche plichten behoort, die het niet mag verzuimen, of omdat het een persoonlijke gunst wenscht. Het zal voor het kind een verlichting en een prikkel zijn, als het beseft dat het gebed dynamische mogelijkheden heeft, dat het hem in den vorm van meditatie in direct contact brengt met een andere en vrijere wereld, die ongeziene wereld waarvan het misschien vroeger een glimp heeft opgevangen, waarnaar iets in hem verlangt en roept, maar die het kind niet kan bereiken. Want mediteeren is niet vreemd voor een kind en gaat ook niet boven zijn macht. Door meditatie kan het een verlaten eiland bevolken met belangwekkende personen, naar wie het gaarne de wijk neemt als de volwassenen ondragelijk worden in hun eischen. Het kind kan er gemakkelijk toe gebracht worden die gave van scheppend denken te gebruiken op een wijze, waardoor het gebed een vreugdevol avontuur wordt in plaats van een bijgeloovige corvée.

(De Kern).

AMSTERDAMSCH E DISTRICTS CONFERENTIE.

De Najaarsconferenties van de verschillende districten der zending beginnen Vrijdag 11 September met die van het Amsterdamsche District. De eerste bijeenkomst vangt des avonds 8 uur aan, gevolgd door een zendelingenvergadering, Zaterdagmorgen 10 uur. Des Zaterdagds zullen er nog twee samenkomsten plaatshebben: een doopdienst om 6 uur n.m. en een ambtenaren en ambtenaressen vergadering om 8 uur 's avonds.

Des Zondags drie openbare bijeenkomsten: 10 uur v.m., 1 uur n.m. (straatvergadering) en 7 uur n.m. Bij ongunstig weer vervalt de straatvergadering en dan wordt er om half drie in de zaal vergaderd. Alle samenkomsten in het bekende gebouw: Weteringschans 101.

HUISBEZOEK-ONDERWERPEN VOOR SEPTEMBER.

Voor de zusters: Spreuken 28:13. — Voor de broeders: Spreuken 31:30.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR SEPTEMBER 1931. AVONDMAALSVERS.

Berouwvol kom ik thans tot U,
Ik voel, Gij mint mij teer.
Bij 't Avondmaal, genuttigd nu,
Denk ik aan U, o Heer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(Leer en Verb. 76 : 5—6).

Want aldus zegt de Heere : Ik, de Heere, ben hun genadig en goedertieren die Mij vreezen, en schep behagen in het eeren van degenen die Mij in gerechtigheid en waarheid tot het einde dienen ; Groot zal hunne belooning en eeuwig zal hunne heerlijkheid zijn.

2 $\frac{1}{2}$ MINUUT TOESPRAAKJES.

- 6 September. Het Leven van Aäron.
Het Aäronische Priesterschap.
Het Oude Testament.
- 13 September. Wat is het Boek van Mormon.
Mijn reden voor het geloof in de geschiedenis van het Boek van Mormon. Evangelie Leer.
- 20 September. God beheerscht des menschen aangelegenheden.
Voorkennis een Geestelijke Gave.
Het Boek van Mormon.
- 27 September. Moreele moed de eigenschap van een Christen.
Begeerigheid Het Nieuwe Testament.

Aangekomen.

Den 8en Augustus is te Rotterdam aangekomen Ouderling Parley Bernards uit San Rafael, California, om hier te lande zendingswerk te verrichten. Hij vangt zijn werk aan te Amsterdam.

INHOUD.

Groeten van het Jeugdwerk		De Padvinder	250
Presidentschap	241	De Zoutmeermeeuwen	251
De Zeemeeuwmeisjes	242	Priesterschapsvergadering	252
Jeugdwerk in de Nederlandsche		Godsdienstige opvoeding van	
Zending	243	kinderen	253
Blauwvogeltjeslied	247	A'damsche Districts Conferentie	255
Dient met Blijdschap	248	Huisbezoek-onderwerpen voor	
Jeugdwerk-rijmpjes	248	September	255
Overleden	248	Zondagsschoolwerk voor Sep-	
Van de Redactie :		tember 1931	256
Groepsactiviteit voor kinderen	249	Zendingsnieuws	256

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar : Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.